

Vážený pane řediteli, děkuji za odpověď, bohužel byla jediná

**Reakce na článek
„Jaké zkušenosti
máte s uční /
studenty škol, kteří
chodí na praxi
do vašeho
autoservisu?“,
zveřejněný
v Auto/Moto/Pneu
SERVISU 2/2018.**

Ze 14 oslovených ředitelů převážně pilotních škol vyučujících autoobory v České republice odpověděl jen jeden

Ve druhém letošním čísle časopisu „Auto/Moto/Pneu/SERVIS“ jsme zveřejnili výsledky ankety „Jaké zkušenosti máte s uční / studenty škol, kteří chodí na praxi do vašeho autoservisu?“ Zároveň jsme čtenářům slíbili, že oslovíme několik ředitelů škol vyučujících autoobory, aby se nám k uvedené anketě vyjádřili.

Slib jsme splnili a na základě informace ze Svazu prodejců a opravářů motorových vozidel České republiky (SAČR) jsme o vyjádření požádali celkem 14 ředitelů škol vyučujících autoobory v České republice. Navíc většinou ředitelů pilotních škol.

V žádosti o vyjádření jsme konstatovali, že to může být shoda okolností, ale těch několik odpovědí ze strany autoservisů vyznělo negativně. Důvody? Praktikanti mají sice více či méně nějaké teoretické znalosti, ale pro autoservisní praxi jsou takřka nepoužitelní. To by však nebylo to nejhorší. Jejich zájem o obor je velmi vlažný, v oboru mnozí ani zůstat nechtějí, při práci se nesnaží moc přemýšlet, mají problémy s docházkou a pokud je něco zajímavé, jsou to peníze, které za praxi dostanou. Někteří majitelé autoservisů se vyjadřují tak, že po špatných zkušenostech už nemají o tyto učně / studenty zájem.

K tomu jsme dodali, že taková hodnocení nelze paušalizovat, existují samozřejmě i jiní, lepší učňové a studenti. Je rovněž dost autoservisů, které z různých důvodů mají o praktikanty zájem. Některým i nabídnou po škole zaměstnání a ti se v praxi osvědčí.

Nicméně nás, a hlavně čtenáře zajímalo (a zajímá), co na to říkají ti kompetentní, což ředitelé zmíněných škol samozřejmě jsou. Obrátili jsme se na ně v předstihu tak, aby to nebylo těsně před začátkem školního roku nebo bezprostředně po jeho zahájení. Pochopitelně s dostatečně dlouhou lhůtou pro odpověď.

A výsledek? Krátce pod odeslání naší prosby se ozval pan Mgr. Vladimír Blažej, ředitel Střední školy technické a řemeslné, Nový Bydžov, Dr. M. Tyrše 112. Zavolał, že teď momentálně reagovat nemůže, ale v daném termínu tak určitě učiní. A svůj slib splnil. Bohužel žádný z dalších oslovených ředitelů škol nijak nereagoval. Ani tak, že by třeba sekretářka poslala krátký e-mail s tím, že děkuje za nabídku, ale odpovídat nebude.

Vážený pane řediteli, děkujeme Vám za obsáhlou, perfektní, věcnou odpověď. Moc si toho vážíme a odpovídajícím způsobem se odměníme. Každopádně Vaši odpověď v plném rozsahu zveřejňujeme.

Vyjádření pana Mgr. Vladimíra Blažeje, ředitele Střední školy technické a řemeslné, Nový Bydžov, Dr. M. Tyrše 112

Vážená paní šéfredaktorko, dovoluji si zaslat několik postřehů včetně názorů dvou našich partnerů.

Střední škola technická a řemeslná Nový Bydžov je již dlouholetým školským zařízením, které vyučuje žáky v oborech Mechanik opravář motorových vozidel, Autoelektrikář, Dopravní prostředky a Provozní technika. V posledních třech letech se například reprezentant školy umístil vždy v první desítce celostátní soutěže odborných dovedností Automechanik Junior. V roce 2017 patřilo škole i individuální prvenství v celostátním kole soutěže mladých řidičů AUTOMOBILEUM. Škola také zavedla školní vzdělávací program Řidič nákladní a osobní dopravy i z důvodu, že nedostatek tohoto zaměstnaneckého portfolia trhu práce je přímo markantní. SŠTŘ spolupracuje s řadou partnerů, u kterých žáci vykonávají zejména ve 3. ročníku odborný výcvik či učební praxi. Co říkáte na negativní hodnocení řady autoservisů?

Do jisté míry mohu tvrzení zástupců autoservisů pochopit a rozumět mu, ale v žádném případě ho nemohu přijmout jako paušální hodnocení. V autooborech se

logicky profiluje širší spektrum žáků, od těch, kteří o toto řemeslo mají výrazný zájem a je radost je vyučovat, až po ty, u kterých můžeme roky studia někdy spíše charakterizovat jako "převýchovný tábor".

Čím to je dáno? Především rozdílnými vstupy do oborů s automobilním zaměřením. Zatímco před 15 lety bylo téměř nemyslitelné, aby do tohoto typu studia vstoupil žák se špatnými výsledky ze základní školy, dnes to je bohužel zcela jinak. Naprostá inflace mnohdy pro mne až neuvěřitelně se profilujících oborů na středních školách odčerpává žáky s dobrými předpoklady. Řada z nich raději volí jednodušší cesty ke vzdělání, mezi které technické obory určitě nepatří. Ze základních škol přichází čím dále více žáků, kteří nepoznali dílnu, technickou výchovu a nemají základy technického myšlení, které bylo dříve pro absolventy základních škol spíše pravidlem.

Tuto skutečnost mnohdy napravujeme alespoň částečně až ve střední škole. Možná i z těchto důvodů máme v posledních letech větší pedagogickou radost z žáků oboru Opravář zemědělských strojů, protože většina kluků pochází z menších obcí a doma daleko více tíhnou k běžné práci technického zaměření. A pokles morálky, vůle, odolnosti a hlubšího zájmu o to, co dělám ...? To je výsledek řady naprosto neodborných zásahů do vzdělávání, zejména do výchovy a také bohužel i zásluhou změn v naší společnosti.

Střední škola technická a řemeslná Nový Bydžov řeší výkon odborného výcviku na smluvních pracovištích i v autoservisích v rámci svého vnitřního systému se snahou eliminovat právě ty negativní efekty, o kterých hovoří zástupci autoservisů. Jaký je tento systém?

Mgr. Vladimír Blažej, ředitel
Střední školy technické a řemeslné, Nový Bydžov

Už v prvním ročníku se žáci autooborů zúčastní odborného výcviku u partnerů školy, nicméně vždy pod vedením učitele odborného výcviku, tedy pedagoga školy. Po prvním ročníku se poprvé sejdou učitelé OV, třídní učitel a management školy a přichází první dílčí hodnocení žáka včetně hodnocení výsledků interních soutěží. Ve druhém ročníku jsou na pořadu další

**Vážený pane řediteli,
děkujeme Vám za obsáhlou
odpověď. Moc si toho vážíme
a odpovídajícím způsobem se
odměníme. Každopádně Vaši
odpověď v plném rozsahu
zveřejňujeme.**

organizované stáže, včetně stáže vybraných žáků ve společnosti ŠKODA AUTO Mladá Boleslav. Opět přichází ke slovu hodnocení každého žáka a ti nejlepší dostanou už ve 2. pololetí 2. ročníku šanci absolvovat odborný výcvik u vybraných partnerů naší školy. Ve třetím ročníku pak žákům, kteří mají předpoklady samostatného výkonu praktické výuky na smluvních pracovištích, umožňujeme odborný výcvik u našich partnerů. U těch, kteří nám v dosavadním průběhu studia dokazují, že na tuto činnost nejsou zejména mentálně a vědomostně připraveni, pokračujeme v odborném výcviku v dílenských areálech školy. Vzhledem k vybavenosti a erudici řady pedagogů má "domácí" odborný výcvik daleko větší efekt než rizikové zařazení do praktického vyučování u partnerů, pro jehož výkon musí mít žák základní odborné a obecně lidské předpoklady.

Jedním z partnerů školy je i David Mandát, AUTOELEKTRO, Chlumec nad Cidlinou, kde působí na odborném výcviku žáci oboru Autoelektrikář. Jeho názor je jiný:

"Moje hodnocení nebude negativní, právě ba naopak. SŠTŘ a obor Autoelektrikář disponuje obrovskou chloubovou a tou je výkon odborného výcviku pod vedením učitele odborného výcviku Lubomíra Krofa. Jeho přístup k vysvětlování, názorné ukázky, videoprezentace k opravě závad atd. považuji za velkou hodnotu pro každého žáka školy.

V prvním týdnu školního roku 2018 / 2019 očekávám dalšího žáka školy na odborný výcvik v mé firmě. Absolutně nesouhlasím s tak velkou negací, která logicky míří na žáky, kteří nepřemýšlejí při práci a zajímají je pouze peníze, a která je mířena na jakékoliv školy. Z loňské praxe a srovnání vím, že žák Vašeho 3. ročníku je lépe připraven než žáci čtyřletého oboru Autotronik a je z 80 – 90 % připraven na zaměstnanecký poměr. To není vina učně, ale problém je v praxi a v rozlišném přístupu předávání znalostí odborných učitelů při praxi.

Žáky autooborů je nutno rozdělit na dvě skupiny. Ty, kterým tento obor vybrali po zralé úvaze rodiče, a ty, kteří si z nejrůznějších důvodů tento obor zvolí sami bez znalosti a nadhledu. Právě rodiče jsou základním kapitálem, protože řešit s dvacetiletým mladíkem, který sice vystudoval dva automobilní obory, proč má chodit

za deset minut sedm, když se pracuje od sedmi, není vinou školy, ale předchozího přístupu rodičů.

Škola má totiž především naučit a ne převychovávat, ale jen formovat. Já osobně jsem ročník narození 1977 a pamatuji si velmi dobře, že žák se před závěrečnými zkouškami doučil při praxi ve firmě a zkoušky se konaly až po 3,5 letech studia. Bylo to ku prospěchu všech. Nyní se hned po škole očekává samostatný přístup a práce, což asi není úplně reálné. Je nutné, aby si každý z nás vzpomněl, co po škole skutečně uměl a co se naučil po ní."

Realisticky v kontextu dnešní doby vyznívá i názor managementu společnosti MALINA VRŠE, kde vykonává a vykonával praktické vyučování již řadu let velký počet žáků.

"Hodnocení studentů SŠTR Nový Bydžov je z našeho pohledu velmi individuální. Na praxi se k nám dostanou studenti, kteří o obor skutečně mají zájem, jsou zvědaví, přemýšlí nad daným problémem a hledají vhodná řešení. Takovým samozřejmě nabízíme další spolupráci a jsou to skvělí pracovníci. Bohužel je jich méně, než bychom si přáli.

Setkáváme se i se studenty, kteří si tu chtějí jen odbyť povinnou praxi a nezastírají, že mají jiné aktivity a zájmy. Naše firma však i přes toto všechno o studenty zájem má a kdo se zajímá o nákladní vozidla, má tu dveře otevřené, ať už jako mechanik, autoelektrikář, diagnostik ...".

Tolik dva názory z praxe. K tomu jen dodám, že není nic horšího než když vám jeden žák, jehož morálka, předpoklady a jednání není na odpovídající úrovni, zhatí celou spolupráci školy se smluvním partnerem.

Protože jsme se s tímto také v minulosti setkali, snažíme se jít cestou, kterou charakterizují takto. Ke kvalitnímu smluvnímu partnerovi patří žáci, kteří si tohoto kvalitního partnera zaslouží. A my se v našem výukovém intravilánu musíme snažit, abychom připravili a vychovali i ty ostatní žáky tak, aby po skončení studia měli základní předpoklady k výkonu zaměstnání, byť ve svém oboru nebudou těmi TOP, ale budou dobrými zaměstnanci.

Závěrečná poznámka redakce:

Co dodat? Mrzí nás, jak tato anketa dopadla. V naší zájmové oblasti se nám to ještě nestalo. Víme, že funkce ředitele školy vyučující autoobory v České republice je náročná, časově i jinak. Ředitel musí dnes a denně řešit mnoho někdy obtížně řešitelných problémů. Má plno formálních povinností navíc a hodně často pracuje pod tlakem. Prostě má svých starostí a povinností dost a dost. To je nesporně jedna strana pomyslné mince.

Ona mince však má i druhou stranu. Určitě není zaneprázdněný natolik, aby na žádost celostátního profesního bulletinu / časopisu mohl zareagovat třeba jen jednou větou. I tak, že odpovídat nebude. Ale možná se v redakci mýlíme ...